

# РЕШЕНИЕ

№ 318

гр. Перник, 14.10.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на петнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петър В. Боснешки

Членове: МАРИЯ В. МИЛУШЕВА  
Диана Мл. Матеева

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ Г. ПАВЛОВА  
като разгледа докладваното от МАРИЯ В. МИЛУШЕВА Въззивно  
гражданско дело № 20221700500101 по описа за 2022 година

при участието на секретаря Емилия Павлова, като разгледа докладваното от  
съдия Мария Милушева **въззивно гр. дело № 00101** по описа на съда за **2022г.**, за да се  
произнесе взе предвид следното:

*Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.*

Образувано е по въззивна жалба, депозирана от А. Б. А., с ЕГН: \*\*\*\*\*, с адрес: \*\*\*  
срещу Решение № 261096 от 28.10.2021г., постановено по гр. д. № 571/2021г. по описа на  
Районен съд – гр. Перник, в следните му части:

-в частта, в която съдът е предоставил упражняването на родителските права по отношение  
на детето А. А. А., ЕГН \*\*\*\*\*, на неговата

майка – М. Б. Д., ЕГН \*\*\*\*\*, при която е определил и местоживеенето на детето, на  
адрес: \*\*\*,

- в частта, с която е определен режим на лични отношения на бащата А.

Б. А., ЕГН \*\*\*\*\*, с детето А. А. А., ЕГН:\*\*\*\*\*, който да взима детето и да го  
връща в дома, в който се отглежда, както следва: всяка първа и трета седмица от месеца от  
18,00 часа в петък до 18.00 часа в неделя, петнадесет последователни дни през лятото,  
когато майката не ползва платен годишен отпуск, на всеки рожден ден на бащата А. Б. А.

/\*\*\*/ за времето от 17,00 до 21 часа, всяка четна година - за времето от 10,00 ч. на 24.12 до 18,00 ч. на 25.12, и за времето от 10.00 ч. на Разпети петък до 18,00 ч. на Велики понеделник всяка нечетна година - за времето от 10.00 ч. до 18,00 ч. на 26.12., от 18,00 часа на 30 декември до 18,00 ч. на 1 януари, както и на рождения ден на детето /\*\*\*/ за времето от 17 до 21 часа.

- в частта, в която А. Б. А., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: \*\*\*, е осъден да заплаща в полза на детето А. А. А., ЕГН \*\*\*\*\*, по банков път чрез неговата майка и законен представител – М. Б. Д., ЕГН \*\*\*\*\*, месечна издръжка в размер на 250,00 лв. /двеста и петдесет лева/, считано от влизане на решението в сила до настъпване на основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска, както и за периода от предявяване на исковата молба - 09.02.2021 г., до влизане в сила на решението относно родителските права.

- в частта, в която е отхвърлен предявения от А. Б. А., ЕГН:\*\*\*\*\*, с адрес: \*\*, срещу М. Б. Д., ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес: \*\*\*, насрещен иск с правно основание чл. 127, ал. 2 и чл. 143 СК за предоставяне упражняването на родителските права по отношение на малолетното дете А. А. А., ЕГН \*\*\*\*\*, на бащата, определяне местоживеенето на детето при него на адрес: \*\*\*, определяне на режим на лични отношения на майката с детето, както следва: първа и трета събота и неделя от месеца – за времето от 19,00 ч. в петък до 18,00 ч. в неделя, както и 15 дни през лятото, които не съвпадат с платения годишен отпуск на майката, и осъждане на майката да заплаща на малолетното дете чрез неговия баща и законен представител месечна издръжка в размер на 200,00 лв., считано от датата на подаване на насрещната искова молба – 19.03.2021 г., до настъпване на основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска.

В останалата част съдебното решение не е обжалвано и е влязло в законна сила.

В жалбата се поддържа, че обжалваното решение в обжалваните му части е неправилно и незаконосъобразно. Сочи се, че неправилно първостепенния съд е преценил, че е в най-добър интерес на детето то да се отглежда от майката, приемайки, че по критерии пол на детето, полагани до момента грижи и помощ от трети лица приоритет има майката. Изтъква се, че от събраните по делото доказателства се установява, че в дома на баща си детето се чувства по-спокойно и сигурно, както и че предпочита „Т.“ – жената, с която бащата съжителства, пред мъжа, с когото живее майката. Сочи се, че майката работи по трудов договор с работно време от 8 часа – от 07,30 часа до 16,30 часа в \*\*\*, което сочи, че тя ще трябва сутрин да води детето в детската градина в 06.00 часа или пък трето лице да го води до детското заведение. По същия начин следвало да се процедира и след обяд, което ще налага всеки ден трето лице да води и взема детето от детското заведение. Относно критерия „пол на детето“ жалбоподателя счита, че в Постановление № 1/1974г. на Пленума на ВС не се отдава на това обстоятелство значението на решаващ критерий. Счита, че възрастта и пола са само част от множество други обстоятелства, които се вземат предвид и се оценяват в съвкупност. Жалбоподателя сочи още, че ПРС е направил непълна и избирателна преценка

на показанията на свидетелите, като не е обсъдил всички установени от тях обстоятелства и не е направил съответните правни изводи относно обстоятелствата за предоставяне на родителските права по отношение на малолетното дете на бащата. На последно място изтъква обстоятелството, че по всяко време бащата може да разчита на помощ на трети лица, което не е установено по отношение на майката, макар и неправилно и в противоречие със събраните доказателства ПРС да е възприел за установени и тези обстоятелства. С горните съображения се иска отмяна на решението в обжалваните му части и постановяване на ново съдебно решение, с което се иска предоставянето на родителските права по отношение на малолетното дете А. А. А., с ЕГН:\*\*\*\*\* на неговия баща А. Б. А., при когото да бъде определено и местоживеенето на детето, да бъде определен режим на лични контакти на майката М. Б. Д. с детето А. А. А., съгласно посочения във въззивната жалба, както и майката М. Б. Д. да бъде осъдена да заплаща в полза на детето А. А. А. чрез неговия баща и законен представител месечна издръжка в размер на 200 лева, считано от датата на подаване на насрещната искова молба – 19.03.2021г. до настъпване на основания за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК въззиваемата страна е изразила становище по жалбата, намирайки последната за недопустима, а по същество - за неоснователна. Ответната страна намира, че първостепенния съд е извършил пълен, всестранен и обоснован анализ на всички събрани по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, като е изложил пълни и ясни мотиви защо е даден приоритет на майката по критериите пол на детето, полагани до момента грижи и критерия помощ от трети лица. Намира, че в обжалваното съдебно решение е изложен логичен, правилен и подкрепен с всички събрани по делото доказателства краен извод за превес на майката по критерий „пол на детето“, с което съдът е защитил и интереса на малолетното дете. Изтъква се, че съгласно заключението на вещото лице, изслушано по допуснатата съдебно-психологическа експертиза, детето изпитва малко по-топли чувства към майката и се идентифицира с нея. Не споделя възражението на жалбоподателя, че трудовата заетост на майката следва да се приема като негативен фактор. Не споделя и твърдението, че бащата е по-пригоден родител за отглеждането на детето, предвид обстоятелството, че до настоящия момент преимуществено майката е полагала необходимата грижа за детето. Посочва се, че от края на \*\*\*. бащата А. А. и неговата партньорка се грижат за новородено бебе, което също би се отразило на възможностите на бащата да полага грижа за малолетното си дете А.. По изложение в писмения отговор съображения, счита, че решението, в обжалваните му части, следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно, а въззивната жалба – оставена без уважение. Претендират се и разноски за въззивната инстанция.

***Пернишкият окръжен съд, като прецени събраните по делото доказателства, намира следното:***

Въззивната жалба е депозирана в законоустановения срок, изхожда от легитимирана страна и е насочена срещу съдебен акт, подлежащ на въззивно обжалване, поради което се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

При служебната проверка на основание [чл. 269 от ГПК](#) се констатира, че решението е валидно - постановено е в рамките на правораздавателната компетентност на съдилищата по граждански дела, и допустимо – съдът се е произнесъл по иск, с който е бил сезиран – по предмета на делото, правилно изведен въз основа на въведените от ищеца твърдения и заявления петитум. Правилно е дадена материално – правната квалификация на иска. Налице са всички положителни и липсват отрицателни процесуални предпоставки за постановяване на решението.

Въззивната проверка за правилност се извършва на решението само в обжалваната част и само на поддържаните основания. Настоящият състав при служебната си проверка не констатира нарушения на императивни материално-правни норми, които е длъжен да коригира, и без да има изрично направено оплакване в тази насока съгласно задължителните указания, дадени с [ТР № 1/09.12.2013 г.](#) по тълк. д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Настоящата инстанция, като съобрази доводите на страните, съгласно правилата на [чл. 235, ал. 2](#) вр. [чл. 12 от ГПК](#), и предвид релевираните в жалбата въззивни основания, прие за установено следното:

Първоинстанционният съд е сезиран с искове и насрещно предявени такива, с правно основание [чл. 127, ал. 2 СК](#) и [чл. 143](#) от СК от двете страни.

В исковата молба се твърди, че сочи, че М. Д. и А. А. са живели в условията на фактическо съжителстване, от което имат малолетна дъщеря – А. А. А.. Поради възникнали различия и у двамата, постепенно настъпило отчуждение, което довело до фактическата им раздяла, като малолетната им дъщеря останала да живее с майка си. Тъй като между родителите не се постигнал компромис относно режима на срещи с детето, за майката М. Д. бил налице правен интерес да претендира предоставяне на родителските права на нея, доколкото счита, че е по-пригодния родител, както и да бъде определен режим на лични отношения с бащата. Претендира се и заплащане от бащата на месечна издръжка на малолетното дете чрез неговата майка и законен представител.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът А. Б. А. е депозирал писмен отговор, като е оспорил предявените искове. Предявил е насрещни искове за предоставяне на родителските права над малолетното им дете на него, определяне на режим на лични отношения с майката, както и определяне на месечна издръжка, която последната да заплаща.

От събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства правилно е установена фактическата обстановка по делото, а именно:

Безспорно е установено по делото, че М. Б. Д., ЕГН \*\*\*\*\*, и А. Б. А., ЕГН \*\*\*\*\*, са родители на А. А. А., ЕГН \*\*\*\*\*, родена на \*\*\*, видно от удостоверение за раждане № \*\*\*, издадено на \*\*\* от Община София.

Установена по делото е и трудовата заетост на страните. От удостоверение изх. № \*\*\*, издадено от \*\*\* се установява, че за периода 12.2019 г. до 07.2020 г. М. Б. Д. е получавала по 650,00 лв. месечно брутно трудово възнаграждение, а за м.09.2020 г. е получила брутно

трудова възнаграждение 536,96 лв. на длъжност „\*\*\*\*“. От удостоверение с изх. № \*\*\*, издадено от \*\*\* се установява, че за периода от 09.2020 г. до 12.2020 г. М. Б. Д. е получила брутно трудово възнаграждение в общ размер 5740,60 лв. Съгласно служебна бележка с изх. № \*\*\* от \*\*\* М. Б. Д. работи на безсрочен трудов договор от 08.09.2020 г. с работно време 8 часа, от 7.30 ч. до 16.30 ч. Същото е потвърдено и със служебна бележка, постъпила по делото с рег. № \*\*\* и допълнение към нея с рег. № \*\*\*.

Относно бащата А. А., от удостоверение с изх. № \*\*\*, издадено от \*\*\*, се установява, че за периода от 01.03.2020 г. до 28.02.2021 г. А. Б. А. е получил брутен доход 5304,23 лв. От удостоверение с изх. № \*\*\*, издадено от \*\*\*, се установява, че за периода от 01.03.2020 г. до 28.02.2021 г. А. Б. А. е получил брутен доход 6643,46 лв. за изпълнение на длъжността „\*\*\*\*“. От удостоверение с изх. № \*\*\*, издадено от \*\*\*, се установява, че за периода от 01.03.2020 г. до 28.02.2021 г. А. Б. А. е получил брутен доход 2852,94 лв. за изпълнение на длъжността „\*\*\*\*“.

Относно имущественото състояние на бащата, от приложената по делото справка от Агенция по вписванията се установява, че А. Б. А. е вписан като купувач на самостоятелен обект в сграда с площ 107,67 кв.м., на ходящ се на \*\*\*, върху която е учредена законна ипотека в полза на „\*\*\*\*“ АД, купувач на поземлен имот с площ 1000 кв.м. в \*\*\*, махала \*\*\*, и ипотекарен длъжник по договорна ипотека с „\*\*\*\*“ АД върху недвижими имоти с площ 78,00 кв.м. и площ 188,00 кв.м., представляващи самостоятелни обекти в производствена сграда, фурна \*\*\*. От представените справки от Търговския регистър се установява, че ответникът е едноличен собственик на капитала на \*\*\* и \*\*\*. Също така, видно от справка с рег. № \*\*\* от Община Перник, А. Б. А. е собственик на жилище, находящо се на адрес: \*\*\*, и на \*\* моторни превозни средства, с оглед предоставената информация в справка с рег. № \*\*\* от МВР-ОД на МВР-Перник. От справка за действащи трудови договори на А. Б. А. се установява, че в периода от 01.10.2019 г. до 10.02.2020 г. същият се е намирал в трудово правоотношение със Сдружение \*\*\*, а от 04.06.2018 г. е в трудово правоотношение с \*\*\*.

В хода на първоинстанционното производство са приети и годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ от 08.04.2021 г. от А. Б. А., годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО от 17.06.2021 г. от \*\*\* и годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО от 15.06.2021 г. от \*\*\*.

В хода на първоинстанционното производство са ангажирани доказателства за заплатени от страна на бащата А. А., разходи, свързани с посещаването на детска градина от малолетната им дъщеря, както и заплащане на вноски по кредит. Също така, от преводни нареждания от 26.01.2021 г. и 25.02.2021 г. се установява, че А. Б. А. е заплатил издръжка от 200,00 лв. за м.01.2021 г. и 200,00 лв. за м.02.2021 г.

От представеният социален доклад, изготвен от Дирекция „Социално подпомагане“ – гр.Перник се установяват семейната история на страните и взаимоотношенията им, жилищните условия и при двамата родители, както и трудовата им заетост. В становището на Дирекцията е посочено, че съдебният спор за родителските права е предпоставка за задълбочаване на конфликта между родителите, което от своя страна би могло да доведе до

негативни промени в емоционалното състояние на детето и до поява на родителско отчуждение. Посочено е, че определяне на привременни мерки би регулирало отношенията на страните по повод общото им малолетно дете и би защитило в максимална степен нейните права и интереси.

В последващ социален доклад, изготвен от Дирекция „Социално подпомагане“ – гр.Перник, са изследвани обстойно потребностите на детето, неговия здравен статус и образователни нужди. Относно режима на отглеждане на детето е посочено, че същото се отглежда в семейна среда, като към момента съгласно определените привременни мерки А. се отглежда и от двамата родители по равно. Установено е, че нуждите на детето са задоволени на много добро ниво и от двамата родители. Относно емоционалната връзка на детето се сочи, че А. е привързана и към двамата си родители. Като заключение, в доклада е посочено, че всеки от родителите има подходящи жилищни условия, постоянни доходи, стабилна подкрепяща среда в лицето на своите родители и настоящи партньори. Също така, всеки от родителите познава потребностите на дъщеря си и полага грижи за задоволяването им. Относно отношенията между родителите е посочено, че полагат усилия да предпазят детето от родителския конфликт помежду им, като не се създава впечатление за манипулиране на детето от единия или другия родител. Изразено е становище, че е подходящ разширен режим на лични контакти, като така ще бъде дадена възможност на детето за по-продължителни и пълноценни контакти с родителя, който няма да упражнява родителски права.

От изготвената и приета по делото съдебно-психологична експертиза, изготвена от М. Г., клиничен психолог в МБАЛ \*\*\*, е установено, че детето е емоционално привързано, както към майката, така и към бащата, поради което според експерта режимът, в който се намира към момента на изготвяне на заключението, е най-подходящ на този етап от неговото развитие. Посочва, че се забелязват леко по-топли чувства към майката, което съответства на половата идентичност, характерна за възрастта. Към майката се наблюдава тревожно-амбивалентна привързаност, а към бащата – тревожно-избягващ модел на привързаност, който от своя страна е следствие на наличен по-дълъг период на отделяне от него по желание на майката след раздялата им. При бащата се наблюдава както самостоятелна, така и с чужда помощ възможност за отглеждането на детето. При майката се маркират затруднения за самостоятелно отглеждане поради служебна ангажираност, което изисква съдействието на разширеното ѝ семейство по-активно. Според заключението на този етап детето все още не може да възприеме раздялата на родителите си, привидно демонстрира привързаност и близост със съжителите на родителите си.

В хода на производството пред Районен съд – Перник са ангажирани гласни доказателства, които съдът е анализирал подробно и в контекста на останалите доказателства по делото, като настоящият състав споделя изводите, до които е достигнал първоинстанционния съд и препраща към тях в тази им част на основание чл.272 ГПК.

В производството пред Окръжен съд – Перник е представен доклад от Дирекция „Социално подпомагане“ – гр.Перник, като е посочено, че всеки от родителите претендира

упражняването на родителските права по отношение на детето им, като всеки един има и подходящи жилищни условия, постоянни доходи, стабилна подкрепяща среда в лицето на своите родители и настоящи партньори. Въпреки това, според доклада, емоционалните потребности на детето са negliжирани, поради което е препоръчително родителите да бъдат задължени да ползват социална услуга за определен период от време.

Представени са два броя писма от \*\*\*, в които са посочени датите на \*\*\* срещи, на които е взел участие А. А., както е посочено, че последният е бил ангажиран като \*\*\* за периода от 15.12.2021 г. до 18.03.2022 г. Уточнено е, че в посоченият период клуба не е имал лагерни сборове, а само нормални тренировъчни процеси, които са с интензивност от по два часа на ден от 17 ч. до 19 ч., без събота и неделя.

От изготвената и приета по настоящото дело допълнителна съдебно-психологична експертиза се установява, че раздялата на родителите се отразява негативно на детето А., като появата на нов член в семейството на баща ѝ – брат, е положителна емоция за нея. Експертът отбелязва, че появата на бебето не е довела до негативна промяна в отношението към А., като се забелязва точно обратното. Като обобщение, експертът посочва, че ограничените контакти с бащата не се отразяват благоприятно на детето, като то преживява голям стрес от раздялата на родителите си, доколкото обича много и двамата и има изградена силна емоционална връзка с тях.

***Въз основа на така установените фактически положения, Пернишкия окръжен съд, в настоящия му състав, достига до следните правни изводи:***

Първоинстанционният съд правилно е постановил, че с оглед събраната доказателствена съвкупност по делото, в най-добър интерес за детето е родителските права да бъдат възложени на майката. В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите във въззивната жалба, че невъзможността на майката да взема детето от градина следва да се тълкува в неин негатив. Обстоятелството, дали родителя или трето лице води детето до съответното детско заведение е неотносимо към родителските му качества, когато родителят е трудово ангажиран. За съществено съдът намира дали трудово ангажираният родител е обезпечил воденето и вземането на детето до съответното детско заведение или не, като в настоящия случай майката е организирала този процес, без това да вреди на детето. Интересът на детето се свежда до това да се отглежда и възпитава по начин, който му осигурява нормално физическо, умствено интелектуално, нравствено и социално развитие, който му създава условия за съобразено с нуждите и наклонностите му образование и възпитание и го подготвя; той е винаги нещо конкретно-тър като е интерес на отделната личност - и подходът е индивидуален, ориентиран към съобразяване на специфичните характеристики на детето. В този смисъл е и Определение № 331 от 11.05.2018 г. по гр. д. № 4785 / 2017 г. на Върховен касационен съд, 3-то гр. отделение. В този смисъл и предвид установеното от вещите лица по изслушаните съдебно-психологични експертизи, съдът намира, че правилно първоинстанционният съд е предоставил упражняването на родителските права по отношение на малолетното дете на майката М. Б. Д..

Относно искът за присъждане на месечна издръжка за детето А. А., настоящият

състав намира постановеното решение за правилно, като размерът ѝ също е правилно определен. В своята константна практика Върховният касационен съд приема, че нуждите на лицата, които имат право на издръжка, се определят съобразно с обикновените условия на живот за тях, като се вземат предвид възрастта, образованието и другите обстоятелства, които са от значение за конкретния случай, а възможностите на лицата, които дължат издръжка се определят от техните доходи, имотното им състояние и квалификация. Първоинстанционният съд е обсъдил в пълен обем в контекста на събраните доказателства по делото, нуждите на детето, като е достигнал до правилния извод, че дължимата от бащата издръжка следва да бъде определена в размер на 250,00 лв.

Настоящият състав споделя и решаващият извод на съда относно началният момент, от който бащата следва да бъде осъден да заплаща издръжка. При разпределяне на пълния за нуждите на детето размер на издръжката между двамата родители съобразно възможностите им, се вземат предвид грижите и издръжката в натура, която се предоставя от родителите. Както правилно е посочил първият съд, в хода на производството е установено, че през исковия период бащата също е полагал грижи в натура за дъщеря си, както и е заплащал различни суми като издръжка или за покриване нужди на детето. Поради това, настоящият състав намира за правилно решението в частта, с която съдът е присъдил така определената издръжка, считано от влизане в сила на решението.

По останалия спорен предмет, който е в предмета и на въззивното обжалване, първостепенният съд е определил режим на лични отношения на бащата с детето, както следва:

- всяка първа и трета седмица от месеца от 18,00 часа в петък до 18.00 часа в неделя,
- петнадесет последователни дни през лятото, когато майката не ползва платен годишен отпуск,
- на всеки рожден ден на бащата А. Б. А. /\*\*\*/ за времето от 17,00 до 21 часа,
- всяка четна година - за времето от 10,00 ч. на 24.12 до 18,00 ч. на 25.12, и за времето от 10.00 ч. на Разпети петък до 18,00 ч. на Велики понеделник
- всяка нечетна година - за времето от 10.00 ч. до 18,00 ч. на 26.12., от 18,00 часа на 30 декември до 18,00 ч. на 1 януари, както и на рождения ден на детето /\*\*\*/ за времето от 17 до 21 часа.

В тази му обжалвана част решението на ПРС е валидно и допустимо, но частично неправилно.

При определяне на режима на лични отношения между детето и родителя, който не упражнява родителските права, следва да бъде съобразяван интересът на детето. Този интерес налага осигуряването на възможност за най-пълноценни контакти и с двамата родители, независимо, че същите не полагат за детето съвместни грижи в едно домакинство. Общуването на детето с всеки от родителите съдейства за правилното му възпитание и следователно е в негов интерес, а не във вреда.



Настоящата инстанция намира, че определеният от първоинстанционния съд режим на лични контакти на бащата А. Б. А. с малолетната А. А. А. не е съобразен с висшия интерес на детето. Правилно районният съд е съобразил, че присъствието на бащата в живота на детето му и пълноценното общуване помежду им е от съществено значение за правилното формиране на малолетното дете, като фактът, че родителите не живеят заедно, не би следвало да ограничава детето от възможността да общува пълноценно с всеки един от тях. Правилно съдът е приел, че е необходимо определеният режим на лични контакти между детето и бащата следва да бъде определен в най-широки градини, като правилно и съобразно установената трайна практика на съдилищата, съдът е постановил уикендите, Великденските, Коледните, Новогодишните празници и рождения дни на детето, ще бъдат поделени между родителите. Настоящият състав обаче намира, че така определените часови диапазони, през които детето ще следва да е при бащата на рождения ден на последния и на рождения ден на детето – \*\*\*, са силно ограничаващи и несъобразени с ниската възраст на детето и естеството на празника. Също така, определеният период от 15 дни през лятото също се явява недостатъчен, с оглед обстоятелството, че детето има установена силна привързаност към своето братче, родено в семейството на бащата А. А. и настоящата му партньорка, поради което е в интерес на детето да му бъде предоставена възможност за по-продължителна и пълноценна комуникация с тези членове на семейството. С оглед изложеното, настоящият състав счита за подходящ следния режим:

- тридесет последователни дни през лятото, когато майката не ползва платен годишен отпуск;
- За рождения ден на бащата – за времето от 12.00 часа до 21.00 часа;
- Всяка нечетна година на рождения ден на детето (\*\*\*) за времето от 10.00 до 21.00 часа.

**По отговорността за разноски:**

Настоящото производство по чл.127, ал.2 СК е с характер на спорна съдебна администрация и за разлика от исковото производство, с него не се разрешава със сила на пресъдено нещо спор за съществуването или несъществуването на едно материално право, а само се оказва съдействие относно начина на упражняване на правата на страните, признати и гарантирани от закона, като липсва типичната за исковото производство квалификация на страните като ищец и ответник. Съдебното решение, което изхожда от правилото за защита по най-добрия начин на интересите на малолетното или непълнолетното дете, ползва и двамата родители, поради което всеки от тях следва да понесе разноските, които е направил в първоинстанционното производство, независимо от изхода по спора. В тази насока е Определение №385/25.08.015г. по ч.гр.д. №3423/2015г. на ВКС, Първо Г.О., както и Определение №306/04.09.2017 по дело №2722/2017 на ВКС, ГК, III г.о. Горните основания касаят и въззивното производство, като характерът на производството не се променя, предвид предмета на въззивната проверка, очертан с въззивната жалба. Предвид това и независимо от изхода на спора, разпоредбите на чл.78 ГПК не намират приложение. Ето

защо разноските, направени от страните пред въззивната инстанция, следва да останат в тежест на всяка страна така, както са направени.

**По изложените мотиви, Пернишкият окръжен съд**

## **РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** Решение № 261096 от 28.10.2021г., постановено по гр. д. № 571/2021г. по описа на Районен съд – гр. Перник, **в частта**, в която съдът е определил на основание чл. 127, ал. 2, вр. чл. 59 СК режим на лични отношения на бащата А. Б. А., ЕГН \*\*\*\*\*, с детето А. А. А., ЕГН \*\*\*\*\*, който да взима детето и да го връща в дома, в който се отглежда, както следва:

- петнадесет последователни дни през лятото, когато майката не ползва платен годишен отпуск,
  - на всеки рожден ден на бащата А. Б. А. /\*\*\*/ за времето от 17,00 до 21 часа,
  - всяка нечетна година - на рождения ден на детето /\*\*\*/ за времето от 17 до 21 часа,
- като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

**ОПРЕДЕЛЯ** на основание чл. 127, ал. 2 вр. чл. 59 ал. 2 СК режим на лични отношения на бащата А. Б. А., ЕГН \*\*\*\*\*, с детето А. А. А., ЕГН \*\*\*\*\*, който да взима детето и да го връща в дома, в който се отглежда, както следва:

- 30 (тридесет) последователни дни през лятото, когато майката не ползва платен годишен отпуск;
- За рождения ден на бащата (\*\*\*)- за времето от 12.00 часа до 21.00 часа на същия ден;
- Всяка нечетна година на рождения ден на детето ( \*\*\*) за времето от 10.00 до 21.00 часа;

**ПОТВЪРЖДАВА** Решение № 261096 от 28.10.2021г., постановено по гр. д. № 571/2021г. по описа на Районен съд – гр. Перник, в останалата обжалвана част.

Решението в частта, в която е определен режим на лични отношения на детето с бащата подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния касационен съд на Република България в едномесечен срок от връчването на преписите на страните, а в останалите си части е окончателно и не подлежи на обжалване.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_